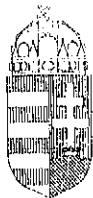

MEGÍJTÁSSAL. 2011. OKTÓBER 6.
BEJÁVÉ:

ORSZÁGOS KÖRNYEZETVÉDELMI
TERMÉSZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI FŐFELÜGYELOSÉG

Iktatószám: 14/5279-5/2010.
Ügyintéző: dr. Kohár Katalin
Kovács Márta
létesítésére
Karda József
Kellner Szilárd

Tárgy: Délegyházi Kavics Kft.
kv-i engedély iránti kérelme a
Délegyháza VII. kavicsbánya

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 9572-9/2010. számú határozatát a Délegyházi Kavics Kft. (2347 Bugyi, Arany János u. 28/b.) képviselőjében eljáró Dr. Kollár Pál ügyvéd fellebbezése folytán felülvizsgáltam.

VÉGZÉS

Az elsőfokú határozatot **megsemmisítem** és az elsőfokú hatóságot **új eljárás lefolytatására utasítom.**

Jelen döntés ellen önálló fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (a továbbiakban: Felügyelőség) felülvizsgált KTVF: 9572-9/2010. számú határozatával elutasította a Délegyházi Kavics Kft.-nek a Délegyháza 090/2. 090/4-44, 0107/7-8, 0107/10-31 és 0107/53-54 hrsz-ú ingatlanokon tervezett kavicsbánya létesítésére vonatkozó környezetvédelmi engedély iránti kérelmét.

A határozat ellen Dr. Kollár Pál ügyvéd a Délegyházi Kavics Kft. képviselőjében (a továbbiakban: Fellebbező) fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezésben részletezett indokok az alábbiak:

Előadta, hogy a kérelem elbírálása során figyelemmel kell lenni arra, hogy az első fokú döntés meghozatalára új eljárás keretében került sor. A Főfelügyelőség 14/2677/3/12/2010. számú új eljárásra utasító másodfokú határozatában egyértelműen meghatározta az új eljárás során vizsgálandó szempontokat, melyben rögzítésre került, hogy a környezetvédelmi engedély elutasítását vízkészlet-védelmi szempontok nem indokolják. Sételmezi, hogy az új eljárásra utasító másodfokú döntés ellenére, a felülvizsgálni kért első fokú döntés az engedély iránti kérelmet felszín alatti vízvédelmi szempontból utasította el.

Álláspontja szerint a Felügyelőség döntésének vízvédelmi indokolása nem volt megalapozott. Hivatkozik fellebbezésében a Ket. 105. § (4) bekezdésére, miszerint, a megismételt eljárásban az első fokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti. Fentiek miatt sérelmesnek tartja, hogy a felülvizsgálni kért határozat a vízvédelmi szempontok körében, szinte szó szerint megismétli a KTVF:23060-20/2009. számú határozat indokolását.

Hivatkozik arra Fellebbező, hogy a szakhatóságok nem ellenzik a Délegyházi VII. bánya környezetvédelmi engedélyének a megadását.

Álláspontja szerint, az első fokú hatóság csak olyan körülményeket vehet figyelembe, amelyek már az alapeljárás során fennálltak, mert az eljárás során eltelt idő nem szolgálhat a Fellebbező hátrányára. Előadta, hogy az alapügyben a Felügyelőség 2009. szeptember 25. napján hozott első fokú határozatot, ezért véleményük szerint a 96/2009. (XII. 9.) Ogy határozat (amely 2009. december 9. napján született) nem képezhet hivatkozási alapot a kérelem elutasításában. Ennél is lényegesebb jogi szempontnak tekinti Fellebbező azt, hogy az Ogy. határozat nem jogszabály.

Fellebbező hivatkozik a Felügyelőség – álláspontja szerint önkényes és jogszabálysértő - engedélyezési gyakorlatára, és felsorolja, hogy a környéken a Délegyháza VIII-X; a Délegyháza XI; XIV; XVI. valamint a Kiskunlacháza XIII. számú bányák az engedélyeket megkapták, ezért érthetetlen számukra, hogy – annak ellenére, hogy valamennyi jogszabályi feltételt teljesítették – a Délegyháza VII. számú bánya esetében hogyan merülhetett fel kizáró ok, melyet az első fokú hatóság indokolásként felhozott. Álláspontja szerint, amennyiben a környező bányák esetében nem állt fenn a környezetvédelmi kizáró ok, akkor a Délegyháza VII. kavicsbánya esetében sem állhat fenn.

Kifogásolja Fellebbező, hogy a határozat szakmai tudományos méréssel, elemzéssel nincs alátámasztva, a határozat csak általános megállapításokra szorítkozik és ezeket sem támasztották alá semmilyen konkrét bizonyítékkal.

Álláspontja szerint a Duna-Tisza közén bekövetkezett változásokra általánosságban hivatkozni nem lehet megalapozottan, hiszen ez a Kárpát-medence közepén fekvő nagytáj 300 km hosszú és 100 km széles. Álláspontjuk szerint a határozat indokolása annyira általános indokokat tartalmaz, hogy sérti a Ket. 72. § (1) bekezdése e) pontjának előírását.

Továbbra is fenntartja a KTVF:23060-20/2009. számú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésben kifejtett jogi álláspontot.

Előadta, hogy a Kft. az alapeljárásban megfizetett 675.000,- Ft. fellebbezési szolgáltatási díjat, melyet álláspontjuk szerint a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XIII. 27.) KvVM rendelet 4. § alapján az új eljárás lefolytatására utasító döntés miatt, vissza kellett volna téríteni, azonban ez elmaradt, ezért a fellebbezési szolgáltatási díjat befizetettnek tekintették.

Fentiek alapján kérték az első fokú határozat megváltoztatását a környezetvédelmi engedély kiadását.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdése alapján, a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.

A környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XIII. 27.) KvVM rendelet 4. § (1) bekezdése rendelkezése szerint, a jogorvoslati eljárásban megfizetett díjat az ügyfélnek teljes mértékben vissza kell téríteni, ha az első fokú hatóság által hozott határozat az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.

A (2) bekezdés alapján, a díj visszatérítését hivatalból a jogorvoslati eljárás során hozott határozatban kell elrendelni. A visszatérítésről az első fokon eljáró hatóság gondoskodik.

A másodfokú eljárás során a rendelkezésre álló iratanyagot áttanulmányozva az alábbiakat állapítottam meg:

A Délegyházi Kavics Kft. 2009. március 11. napján benyújtotta a Felügyelőségre a Délegyháza 090/2. 090/4-44, 0107/7-8, 0107/10-31 és

0107/53-54 hrsz-ú ingatlanokon tervezett kavicsbánya létesítésére vonatkozó környezeti hatásvizsgálati dokumentációt, melyet a Biotit Bányászati és Környezetvédelmi Mérnökiroda Bt. készített el. A Felügyelőség a környezeti hatásvizsgálati eljárás során megállapította, hogy a tervezett bányászati tevékenységre engedély nem adható, ezért a kérelmet KTVF: 23060-20/2009. számú határozatával elutasította. A döntés elleni fellebbezés alapján eljáró Országos Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: Főfelügyelőség) a14/6749/12/2009. számú döntésében a Közép-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal P-5909/2/2009. számú elutasító szakhatósági állásfoglalására hivatkozással az első fokú határozatot helybenhagyta. A határozat ellen benyújtott keresetben foglaltak alapján a Főfelügyelőség 14/2677/3/2010. számú határozatával korábbi döntését visszavonta, mert megállapította, hogy a másodfokú eljárás időszakában az építésügyi szakhatóság hatásköre - a folyamatban lévő ügyek vonatkozásában is - megszűnt, ezért az elutasítás alapjául szolgáló szakhatósági állásfoglalásra alapozott helybenhagyó döntés nem volt jogszerű. A korábbi döntés visszavonásával egyidejűleg új eljárás lefolytatását rendelte el.

Az új eljárás során a Felügyelőség a szakhatóságok tekintetében a korábban megadott állásfoglalásokat vette figyelembe.

A Felügyelőség az új eljárásban kiadott KTVF:9572-9/2010. számú határozatában a Kft. környezetvédelmi engedély iránti kérelmét felszín alatti vízvédelmi szempontból elutasította.

Levegővédelmi szempontból:

A tevékenység során a munkagépek és szállítójárművek közlekedéséből és a kitermelési tevékenységből diffúz levegőterhelés várható (por és kipufogógázok).

A szállítási útvonalakon a környezeti levegőterhelés a tervezett szállítások következtében időszakosan növekedni fog. A kitermelési tevékenységből adódó levegőszennyezés a bányatelek határain belül marad.

Levegőtisztaság-védelmi szempontból a kavicsbánya létesítése nem kifogásolható.

Táj- és természetvédelmi szempontból:

A tervezett bányászati tevékenység helye Délegyháza, 090/2, 090/4-44, 0107/7-8, 0107/10-31, 0107/53-54 hrsz., a vizsgálati dokumentáció szerint a 090/37 és 0107/21 hrsz. út művelési ágú területek kivételével valamennyi ingatlan szántó művelési ágú, összesen 44,03 ha termőföld terület.

A Biotit Bt. által készített vizsgálati dokumentáció szerint, a Délegyházi Kavics Kft. „Délegyháza IV.- kavics” bányáját kívánja bővíteni. A Szolnoki Bányakapitányság 12482/2001. számú, 2002. november 7-én kelt határozatában „Délegyháza VII.- kavics” néven, 44 0348 m² területű bányateleket állapított meg. A határozat 9.11. pontja szerint: *„Amennyiben a bányavállalkozó a kitermelést a bányatelek megállapításától számított 5 éven belül nem kezdi meg, vagy 3 éven túl szünetelteti, akkor a bányahatóság vagy az eljárásba bevont szakhatóságok kezdeményezhetik a bányatelek törlését és a tájrendezés elrendelését.*

A TAKARNET földhivatali adatbázis szerint, a földhivatali tulajdoni lap másolatokon a bányatelek bejegyzés nem szerepel.

A dokumentációban a tervezett tevékenység céljaként *bányatelek létesítés* szerepel, annak érdekében, hogy a bányavállalkozó a bányászati jogosultságát biztosítsa a folyamatos kitermelés érdekében. Később a szöveges dokumentációban a beruházás céljaként a közvetlen bányászati tevékenység, a kavicsvagyon víz alól történő kitermelése és a haszonanyag értékesítése került megjelölésre.

A Szolnoki Bányakapitányság 12482/2001. számú határozata szerint a bányatelek megállapításához a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság 373/2/2002. számú szakhatósági állásfoglalásában táj- és természetvédelmi szempontból hozzájárult, azzal a feltétellel, hogy a keletkező *„tó egy részén természetközeli vizes élőhelyet kell kialakítani”*.

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi Felügyelőség a megkeresés ellenére szakhatósági állásfoglalást nem adott, ezért a Bányakapitányság hozzájárulását az Ác. 21.§ (2) bekezdés alapján megadottnak tekintette.

A vizsgálati dokumentáció szerint, a bányatelek földterületei természetben is szántóföld hasznosításúak, dél keleti határán fasor jellegű fásítás van. A kitermelés hatásterülete a *„bányatelek térbeni lehatárolásával teljesen meghatározott”*.

A tervezett külszíni fejtés fedőlapja 98,1 mBf., az alaplappja 84,6 mBf., a relatív szintkülönbség 13,5 m lenne.

A 4.1.2. pont szerint a *„tervezett bányatelek felszín alatti vizeket érő hatása, valamint a szállításból eredő levegőterhelése hozzáadódhatnak a térképeken feltüntetett környező bányatelek által okozott terhelésekhez”*.

A 4.1.3. pont, Az érintett környezeti elem vagy rendszer védettsége, környezet-, természet, vagy tájvédelmi funkcióinak megváltozása 2 c. fejezet mindössze egy mondatot tartalmaz: *„A bánya és a kapcsolódó tevékenységek nem érintenek védett területet”*.

A 4.1.5. fejezet, A tájkép, tájhasználat, tájszerkezet megváltozása c. fejezet szerint a bányagödör a településről és az országútról nem fog látszódni. Az újrahazsnosítás „a bányatavak és közvetlen parti sávjuk újrahazsnosítási céljainak meghatározását jelenti”.

A 4.1.6. pont szerint a veszélyeztetett vagy megsemmisülő természeti erőforrás a kavics, ami nem pótolható.

Az 5.1. pont, A lehetséges igénybevettséget, szennyezettséget és károsítást megelőző, csökkentő, kompenzáló, illetve elhárító intézkedések c. fejezet többségében munkavédelmi vonatkozású előírásokat tartalmaz, továbbá az élővilág védelmére vonatkozóan a parti sáv -20 foknál „lehetőség szerint kisebb” kialakítását javasolja a dokumentáció és felhívja a figyelmet a fészkelő madarak védelmére.

Megállapítottam, hogy az I. fokú határozat külön tájvédelmi indokolást nem tartalmaz. Az általános jellegű indokolásban tájvédelmi vonatkozású részek is szerepelnek, mint pl.: „a kialakuló bányatavak alapvetően és véglegesen megváltoztatják a táj arculatát, környezeti adottságait.”

A rendelkezésre álló adatok alapján nem egyértelműen tisztázott, hogy tervezett bánya érvényes bányatelekkel rendelkezik-e, mert annak bejegyzése a földhivatali nyilvántartásban nem található. A vizsgálati dokumentációban a tevékenység célja is változóan van megjelölve, helyenként bányatelek kijelölésként, helyenként bányászati tevékenységként szerepel.

Megállapítottam, hogy a hatásvizsgálati dokumentáció a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 6. sz. mellékletében meghatározott tartalmi követelményeknek tájvédelmi szempontból nem felel meg. A tájvédelmi vonatkozású részek kidolgozatlanok, a kevés, néhány mondatos megállapítást vizsgálatok nem támasztják alá. Ugyancsak jelentős mértékben hiányos a környezetkárosodás elkerülésére, mérséklésére vonatkozó javaslat. Nem tisztázott megfelelően a terület utóhasznosítása, a későbbiekben tájsebként fennmaradó külszíni fejtés által roncsolt felület környezetkárosító hatásának mérséklése, a terület-felhasználás kompenzációja. Téved a vizsgálati dokumentáció abban, hogy természeti erőforrásnak kizárólag a kitermelésre kerülő kavics minősül, ami nem pótolható. Jelentős természeti erőforrás a talaj, ami a tervezett bányászati tevékenység nyomán, a területen véglegesen megszűnne. A külszíni bányászat legjelentősebb környezeti kockázata az, hogy terület-felhasználás megváltozása a bányászati tevékenység befejezése után is, gyakorlatilag véglegesen fennmarad.

Az I. fokú határozat tájvédelmi vonatkozású indokolása – éppen a vizsgálati dokumentáció lényeges hiányosságai miatt - nem megfelelően bizonyított.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a hagyományos tájhasználat a tervezett bánya környezetében már jelenleg is átalakult, a tájrészlet jellemzője a bánya- és bánya utótáj. A környező, külszíni bányászati tevékenységgel nagymértékben roncsolt felszínű tájrészletben az újabb külszíni fejtés a tájhasználat és tájkép vonatkozásában vizsgálva már nem minősíthető a környező tájrészlet tájhasznosításától jelentős mértékben eltérőnek.

Megállapítható, hogy az I. fokú határozat a kizáró okot alapvetően a tervezett tevékenység táj terhelhetőségét meghaladó hatásaira, azaz a „*hozzáadódás lehetősége a térségben másutt folytatott vagy tervezett tevékenység hatásaihoz*” szempontra alapozta, amit az előzetes vizsgálati dokumentáció – éppen a tájvédelmi munkarész hiánya miatt nem támaszt megfelelően alá.

A kapcsolódó tevékenységek között, a kitermelt anyag szállítása szintén hozzáadódik a környező bányaterületek szállítási tevékenysége miatti gépjárműforgalom, táj- illetve környezetterhelő hatásaihoz.

A kitermelés a jelölt bányatelek határoló vonalához igazodna, ami merev, mesterséges alaprajzot eredményezne, ezért a felhagyás utáni bányató formája nem lenne hasonló a természetes állóvizekhez. A külszíni bányászati tevékenység után visszamaradó tavak, így a tárgyi külszíni fejtés későbbi hasznosíthatóságának alapvető problémáját jelentik a rendezetlenül hátrahagyott meddőhányók, a merev, természetes tavakhoz nem hasonlító meder formák, a meredek hajlásszögű határoló rézsűk, a hirtelen mélyülő meder, nagy vízmélység, ami miatt a természetközeli állapotú vizeket jellemző, partvonalai életközösségek nehezen alakulnak ki, továbbá az utóhasznosítás feltételeinek biztosításához elengedhetetlen megfelelő méretű part menti, „szárazföldi” terület fennmaradása. Nem tisztázott a környező közeli (határos) külszíni bányák és a tárgyi tervezett bánya között fennmaradó területek mérete, későbbi területfelhasználási lehetősége.

A fent felsorolt problémák megfelelő bányaművelési és tájrendezési előírások végrehajtásával mérsékelhetőek és részben orvosolhatóak. Ezek végrehajtásának feltételeit, a környezetkárosodás elkerülésének, mérséklésének lehetőségeit már a környezetvédelmi engedélyezési eljárás során szükséges tisztázni.

A külszíni bányászati tevékenység alapvető problémája a területhasználatban beálló változás tartóssága, visszafordíthatatlansága – a tájrészlet tájhasználatának átalakulása, megváltozása. A tervezett tevékenység lényeges környezeti kockázati elemei a hozzáadódás lehetősége a térségben másutt folytatott vagy tervezett hasonló tevékenységekhez, továbbá a kitermelés utáni tájrendezés megvalósítása, az utóhasznosítás feltételeinek biztosítása. Az utóhasznosítás feltételei között elengedhetetlen, hogy a tájrészletet területfelhasználási arányai – tavak és (száraz-)földfelszínnek – az utóhasznosítás szempontjai szerint megfelelőek legyenek, illetve a (száraz-)földfelszínnek megfelelő arányban maradjanak fenn a tájrészletben (pl. a későbbi

idegenforgalmi hasznosítás feltételeinek biztosítása, vagy a kialakuló vizes élőhelyek zavarásmentességének fenntartása szempontjából).

Összességében megállapítható, hogy a tervezett tevékenység környezeti kockázata, hatása a környező más, hasonló tevékenységekhez való hozzáadódás és a tevékenység után fennmaradó területhasználati változás tartóssága miatt tájvédelmi szempontból jelentős.

A vizsgálati dokumentáció hiányosságai miatt a fenti jelentős kockázati tényezők fennállnak, a mérséklésükre, megelőzésükre vonatkozó intézkedések lehetőségei nem tisztáztak.

A megismételt eljárás során a Korm. rendelet 6. sz. mellékletében meghatározott tartalmi követelményeknek megfelelő, részletes tájvédelmi munkarész kidolgozása szükséges.

Felszín alatti vízvédelmi szempontból:

Megállapítható, hogy a tervezett kavicsbánya a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny területeken lévő települések besorolásáról szóló 27/2004. (XII. 25.) KvVM rendelet 1. számú melléklete alapján „érzékeny” területen található.

Megállapítható, hogy a Felügyelőség a döntésében hivatkozott a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet előírásaira, de elmulasztotta annak a tényleges vizsgálati eredményekre hivatkozott bemutatását, hogy a tervezett tevékenység hatására milyen változások várhatók a felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi állapotában. Megállapítható, hogy a vízminőségi és vízszint adatokat a Biotit Bt. által elkészített dokumentáció sem tartalmazott, ezért a döntésben sem hivatkozik rá a Felügyelőség.

A dokumentációban megállapításra került, hogy a bányászat alatt nem számolhatunk olyan mennyiségű vízínövény megtelepüléssel, ami a felszíni víz nitrogén, kálium és foszfor háztartásában mérhető változást okozna. A bányászati tevékenység felhagyásával 2 méter mélységig vízínövény megtelepüléssel és ennek következtében növekvő biomassza produktummal kell számolni. A megmaradó bányatóban a vízi élőlények (makrogerinctelenek, halak, algafélék stb.) megtelepedésével egy komplex vízi ökoszisztéma áll fel. Amennyiben a vízi ökoszisztéma fenntartható, külső antropogén hatástól mentesen működik, még hosszú távon sem fog jelentős vízminőség romlás bekövetkezni.

Megállapítható, hogy fenti megállapítások nem pótolják a konkrét bányatavakra és a talajvízre vonatkozó adatokat, melyeket a környéken már kialakult bányatavak adataiból beszerezhetők.

Tekintettel arra, hogy a hatásvizsgálati dokumentáció a szükséges adatokat nem tartalmazta, ezért szükséges új eljárás keretében, mind a tervezet bánya területéről talajvíz minták, mind a már meglévő bányatavakból felszíni vízre vonatkozó adatok beszerzése. Szükséges a vízminták vizsgálata az alábbi komponensek vonatkozásában: pH, vezetőképesség, összes keménység, szulfát, nitrát, nitrit, klorid, foszfát, ammónia, vas, mangán, összes N, összes P, összes lebegő anyag, TPH-GC, BTEX.

Az első fokú határozatban a Felügyelőség megállapította, hogy a bányászati tevékenység következtében keletkező bányatónak a talajvízviszonyokra gyakorolt hatásait a dokumentáció nem kellő hangsúllyal kezeli. A másodfokú eljárásban megállapítottam, hogy a dokumentáció „Talajvízszintek” fejezete a térségben található, több mint 35 talajvízszint észlelő törzshálózati kút adatait mutatja be. Az adatok azonban – az egyes kutak esetében eltérő – de általában 1998-2000. évek között mért értékek. A közel tíz évvel korábbi mérési eredményekre alapozva – amelyekből a vízszint változására egyértelmű tendencia nem állapítható meg – nem lehet szakmailag megalapozott döntést hozni, arra vonatkozóan, hogy a tervezett tevékenység következtében létrejövő bányató várhatóan milyen hatást fog gyakorolni a térség talajvízszintjének alakulására.

Új eljárás keretében a Felügyelőségnek be kell szereznie a térségre vonatkozóan az elmúlt tíz év vízszint adatait és a konkrét eredmények, elemzések ismeretében, azok mérlegelését követően kell a kérelem tárgyában döntenie.

A másodfokú eljárásban megállapítottam, hogy a Felügyelőség által KTVF:9572/2010. számon lefolytatott új eljárás során, olyan új adat vagy tény nem merült fel, ami a szakhatóságok ismételt megkeresését indokolták volna, ezért az első fokú hatóság a szakhatóságok által korábban megadott szakhatósági állásfoglalásokat vette figyelembe. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgált döntésben figyelembe vett szakhatósági állásfoglalások másodfokú felülvizsgálata a Főfelügyelőség 14/6749/12/2009. számú eljárásában megtörtént, és a másodfokú szakhatóságok az első fokú szakhatósági állásfoglalásokat lényegében helybenhagyták, ezért jelen eljárásom során a másodfokú szakhatóságok ismételt megkeresésétől eltekintettem.

A fellebbezéssel kapcsolatban az alábbi megállapításokat teszem:

A Fellebbező nem megalapozottan hivatkozik arra, hogy a Felügyelőség a megismételt eljárásban nem vette figyelembe a Főfelügyelőség megállapítását. A KTVF: 9572-9/2010. számú határozatban a Felügyelőség rögzítette, hogy „a tervezett bányászati tevékenység közműves vízellátás céljából igénybe vett

vízkészletet közvetlenül nem veszélyeztet”, azaz az engedély elutasítását nem **vízkészlet-védelmi** szempontok, hanem a felszín alatti vizek tágabb értelemben vett veszélyeztetettsége indokolja.

Megalapozott Fellebbező azon kifogása, hogy a Felügyelőség határozatának - a térségben folytatott kavicsbányászat által érintett területek felszín alatti vizeinek (elsősorban talajvizének) tágabb értelemben vett veszélyeztetettségére vonatkozó - megállapításai, általános megfogalmazásokon és jogszabályi helyekre való utalásokon túlmenően, tényszerű és konkrét bizonyítékokat nem tartalmaznak.

A fenti hiányosság a tényállás tisztázási kötelezettség sérelmével járt, ezért szükséges új eljárás keretében pótolni a hiányzó adatokat, clemzéseket és annak birtokában szükséges a döntést meghozni.

Nem megalapozottan hivatkozik a Kft. fellebbezésében arra, hogy mivel a térségben található többi bánya engedélyt kapott, és a szakhatóságok is hozzájárultak a tevékenység folytatásához, ezért kizáró ok a Délegyháza VII. tervezett bánya esetében sem fordulhat elő. A Felügyelőség megalapozottan vette figyelembe a már meglévő bányatavak hatásainak összecadódását az eljárása során. A *Hidrológiai Közlöny* 2010. május-júniusi 3. számában közzétett tanulmányban, a térség hidrodinamikai modellezése alapján megállapításra került, hogy a bányatavak jelenlegi tendencia szerinti tovább növekedése esetén, a párolgás okozta depresszió egyre radikálisabb és nagyobb területekre kiterjedő talajvíz csökkenést fog okozni. Abban az esetben, ha a bányák száma tovább nő, és az éghajlat szárazodik, elkerülhetetlen számos szigorúan védett vegetáció degradálódása a depressziós térben. *(Lásd: Kavicsbányászat hatása a talajvízállásra, és a felszín alatti vizektől függő védett élőhelyekre, Ócsa, Dunaharaszti, Áporka és Bugyi térségében. Szerzők: Tari Csilla okl. geográfus, Szanyi János hidrogeológus-egyetemi docens, Kovács Balázs okl. bányamérnök-egyetemi docens).*

Nem megalapozott a fellebbezésben előadott azon álláspontja a Kft-nek, hogy a Főfelügyelőség a 14/2677/3/2010. számú határozatával a Felügyelőség KTVF:23060-20/2009. számú határozatát azért semmisítette meg, mert az jogszabálysértő volt, és ezért a fellebbezési szolgáltatási díj a Kft-nek visszajárt volna. A megsemmisítésre és új eljárásra utasításra az adott okot, hogy a másodfokú eljárás során (az első fokú döntés meghozatalát követően) olyan jogszabály-változás történt, amely - a folyamatban lévő ügyek vonatkozásában is – megszüntette a kérelem elutasításának alapjául szolgáló szakhatóság hatáskörét, és ezzel a Kft. számára előnyösebb jogi környezetet teremtett. Tekintettel arra, hogy az új eljárás elrendelésére a jogszabály változás miatt került sor, ezért a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi

hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XIII. 27.) KvVM rendelet 4. § alapján a fellebbezési szolgáltatási díj visszatérítéséről jogszerűen nem rendelkezett a főfelügyelőség a másodfokú döntésben.

A fentiekben részletezett indokok alapján megállapítottam, hogy a Felügyelőség nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, ezért a KTVF:9572-9/2010. számú döntése jogszabálysértő volt, így a rendelkező részben foglaltak szerint új eljárás lefolytatása szükséges.

Az új eljárás során a Felügyelőség hiánypótlás keretében kérje be a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 6. számú melléklete alapján kiegészített környezeti hatástanulmányt.

A hatástanulmányban különösen az alábbi kérdések vizsgálata szükséges:

- Részletesen ismertetni kell a tervezett tevékenység során alkalmazni kívánt technológiát, különös tekintettel annak a fedőréteg letermelését követően a felszínre kerülő talajvíz minőségére gyakorolt hatásaira, illetve az esetlegesen bekövetkező szennyezések megelőzésére teendő intézkedésekre.
- Az alapállapot bemutatásának ki kell terjednie a bányászati tevékenységgel érintett felszín alatti víz jelenlegi vízminőségének bemutatására, továbbá a térségben található mintegy 35 db. talajvízszint észlelő törzshálózati kút által regisztrált vízszint értékek elemzésére, figyelemmel a területen már meglévő bányatavakra is.
- Be kell mutatni a párolgás és a csapadék mennyiségének változását, ezek várható hatásait a felszín alatti víz szintjének mértékére.
- Be kell mutatni a depresszió mértékét, kiterjedését, mind a kialakuló bányató, mind a tágabb térség vonatkozásában.
- Be kell mutatni a bányászati tevékenység következtében létrejövő bányató vízelvonó, párologtató hatását, valamint azt, hogy ez milyen hatást gyakorol a környezete talajvízszintjének alakulására.
- A dokumentációban ki kell térni a keletkező bányató várható vízminőségének alakulására, figyelembe véve a térségben már évek óta létrejött tavak vízminőségét is.

Tájvédelmi szempontból a dokumentáció elkészítésénél kiemelt figyelmet kell fordítani a Korm. rendelet 6. számú melléklet alábbi pontjaira is:

*3. A hatásfolyamatok és a hatásterületek leírása
ccb) a terület környezet-, természet- és tájvédelmi funkcióinak elemzését.*

4. A várható környezeti hatások becslése és értékelése

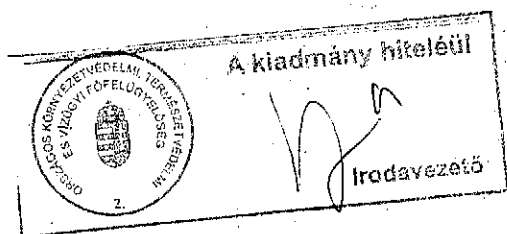
- aa) a hatás erőssége, tartóssága, visszafordíthatósága, térbeli kiterjedése és időbeli eloszlása, kedvező vagy kedvezőtlen mivolta,*
- ab) a hatás hozzáadódhat-e más tevékenységek hatásaihoz,*
- ac) az érintett környezeti elem vagy rendszer védeltsége, környezet-, természet- vagy tájvédelmi funkcióinak megváltozása,*
- ae) tájkép, tájhasználat, tájszerkezet megváltozása,*
- af) a veszélyeztetett vagy várhatóan károsodó, megsemmisülő természeti és épített környezet értékeinek ritkasága, pótolhatósága,*
- ag) a veszélyeztetett vagy várhatóan károsodó, megsemmisülő természeti erőforrások pótolhatósága,*
- ah) a környezetkárosodás elkerülésének, mérséklésének lehetőségei.*

Fentiekre tekintettel az elsőfokú határozatot a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 105. § (2) bekezdése alapján megsemmisítettem és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasítottam.

Tekintettel arra, hogy a Kft. a fellebbezési szolgáltatási díjat a fentiekben részletezett indokai alapján nem fizette meg, ezért annak visszatérítéséről a döntés rendelkező részében nem intézkedtem.

A döntés elleni jogorvoslat lehetőségét a Ket. 98.§ (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2011. szeptember 9.

Dr. Hecsei Pál mb. főigazgató
megbízásából:

Dr. Lejtényi Péter s.k.
mb. főosztályvezető